



Grupp 5

FCI-nummer 14

FCI-standard på engelska publicerad 2014-05-27

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2013-10-29

Standard fastställd av SKKs Centralstyrelse 2013-01-25

VÄSTGÖTASPETS



M. DAVIDSON

Illustrationen visar hundrasens utseende, dvs. inte nödvändigtvis ett rastypiskt perfekt exemplar.



Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben



Standard för VÄSTGÖTASPETS

Ursprungsland/ hemland	Sverige
Användningsområde	Vallhund
FCI-klassifikation	Grupp 5, sektion 3
Bakgrund/ändamål	<p>Västgötaspetsen anses vara en av de genuint svenska raserna, även om viss osklarhet fortfarande föreligger beträffande släktskapen med den delvis typiska welsh corgin. Huruvida vikingarna hemförde hundar av denna spetsstyp till Sverige eller tvärtom torde vara svårt att klarlägga, men nutida kynologisk forskning anser att denna ras verkligen har uppkommit i Sverige. Oavsett rasens ursprung tillkommer äran av att ha fått västgötaspets erkänd och registrerad som svensk ras greve Björn von Rosen och rektor K G Zetterstén. I början av 1940-talet fästes von Rosens uppmärksamhet på förekomsten av denna spetshundstyp och genom en inventering av det kvarvarande beståndet i Västergötland och framför allt på Varaslätten fick han fram ett ringa men i typ tämligen enhetligt material för ett planmässigt avelsarbete. Det praktiska avelsarbetet kom dock att främst ligga i händerna på Zetterstén. Konsolideringen av typen kunde ske helt utan att rasens goda vallhundsinstinkter gick förlorade.</p>
Helhetsintryck	<p>Västgötaspets är en lågbent, dock ej för lågställd, kraftig och orädd liten hund, vars hållning och uttryck vittnar om vaksamhet, livlighet och energi.</p>
Viktiga måttförhållanden	<p>Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara 2:3. Avståndet från bröstkorgen till underlaget bör inte understiga 1/3 av mankhöjden.</p>
Uppförande/karaktär	<p>Det karaktärsmässigt typiska för rasen är vaksamhet, energi och frimodig livlighet.</p>
Huvud	<p>Huvudet skall vara torrt och tämligen långt. Det skall uppifrån sett avsmalna jämnt mot nosspetsen. Skalle och nosrygg skall vara parallella.</p>
Skallparti	
Skalle	<p>Hjässan skall vara nästan flat, måttligt bred och jämnt avsmalnande mot nosen sedd såväl uppifrån som från sidan.</p>

Stop	Stopet skall vara tydligt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall från sidan sett vara tämligen tvärskuret. Det skall vare endast obetydligt kortare än skallpartiet. Underkäken skall vara tvärskuren och kraftig, men inte framträdande.
Läppar	Läpparna skall vara strama och väl slutna.
Käkar/tänder	Fullständigt, perfekt och regelbundet saxbett med jämna och välutvecklade tänder.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, ovala och mörkt bruna.
Öron	Öronen skall vara medelstora, spetsiga, upprättstående, styva ända ut i spetsen, släthåriga och rörliga. De skall inte vara alltför lågt ansatta. Örats längd skall något överstiga bredden vid basen.
Hals	Halsen skall vara lång med kraftig muskulatur och god resning.
Kropp	
Rygg	Ryggen skall vara plan med kraftig muskulatur.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett och starkt.
Kors	Korset skall vara brett och obetydligt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara lång och djup med tämligen välvda revben. Framifrån sett skall bröstkorgen vara äggformad, från sidan sett oval. Den skall nå till 2/5 av underarmens längd. När hunden ses från sidan skall bröstkorgens djupaste punkt ligga tätt bakom frambenen. Bröstbenet skall vara tydligt, men inte alltför framträdande.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara något uppdragen.
Svans	Två svanstyper förekommer, lång svans och alla variationer av medfödd stubbsvans. I båda fallen är alla variationer tillåtna. Det finns ingen norm för hur svansen skall bäras.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Benstommen skall vara kraftig.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa och vinklade ca 45 grader mot horisontalplanet.

Överarm

Överarmen skall vara obetydligt kortare än skulderbladet och bilda rät vinkel mot denna. Överarmarna skall ligga tätt intill revbenen, men vara väl rörliga.

Underarm

Underarmarna skall framifrån sett vara något svängda så mycket som fordras för att ge dem full rörlighet mot bröstkorgens nedre del.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara fjädrande.

Framtassar

Framtassarna skall vara medelstora, korta, ovala och riktade rakt framåt med kraftiga trampdynor och tätt slutna, välvda tår.

Bakställ

Helhet

Bakbenen skall bakifrån sett vara parallella. Benstommen skall vara kraftig.

Lår

Låren skall vara breda och ha kraftig muskulatur.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade.

Underben

Underbenet skall vara obetydligt längre än mellanfoten (avståndet från hälen till trampdynan).

Has/hasled

Hasorna skall vara väl vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara måttligt långa.

Baktassar

Baktassarna skall vara medelstora, korta, ovala och riktade rakt framåt med kraftiga trampdynor och tätt slutna, välvda tår.

Rörelser

Rörelserna skall vara sunda, parallella och vägvinnande med kraftigt påskjut och god steglängd.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall bestå av mycket tät och mjuk underull och halvkort, hårt och tätt liggande täckhår. Den skall vara kort på huvudet och benens framsidor men får vara något längre på nacken, halsen, bröstet och benens baksidor.

Färg

Grå, gråbrun, grågul, rödgul eller rödbrun med ljusare nyanser av ovan nämnda färger på nos, kinder, strupe, bringa, buk, kring anus samt på tassarna och benens nedre del. Mörka täckhår skall finnas på ryggen, halsens översida och bålens sidor. Ljusare markering över skulderna, s.k. selmarkering, är högst önskvärt liksom ljusa kindmarkeringar. Vita tecken får förekomma på fram- och bakben samt på bröstet. Därutöver får vitt finnas i begränsad omfattning, t ex i form av s.k. strimbläs, nackfläck eller obetydlig halskrage.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: idealhöjd 33 cm

Tik: idealhöjd 31 cm

En variation på 2 cm över eller 1 cm under idealmåttet är tillåten.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- För lågställd.
- Dåligt markerat stop.
- Kort eller dåligt utfyllt nosparti.
- Avsaknad av två P1:or eller en P2:a.
- Ljusa ögon som stör uttrycket.
- För lågt ansatta öron.
- Alltför djup eller alltför grund bröstkorg.
- Alltför bred front.
- Framskjutet skulderparti.
- Korta överarmar.
- Övervinklat bakstall.
- Avsaknad av sel- och kindmarkeringar.

Allvarliga fel

- Kort eller rund skalle.
- Kort nosparti.
- Dåligt utvecklad underkäke.
- Tångbett.
- Avsaknad av molarer (M3 beaktas ej).
- Karprygg.
- Mjuk päls.
- Strittad päls.
- För kort eller för lång päls.
- Avsaknad av underull.
- Vita tecken som utgör mer än 30 % av grundfärgen.
- Mankhöjd som kraftigt avviker från idealmankhöjden.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Över- eller underbett.
- Blå ögon, ett eller båda.
- Häng- eller vippöron.
- Lång, lockig päls.
- Svart, vit, leverbrun eller blå pälsfärg.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

E-post till Arbetsgruppen för standardfrågor
agstandard@skk.se



SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION